

การเปิดรับสื่อมวลชนและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
กับปัจจัยทางค่านเศรษฐกิจ

การศึกษาประชากรในเชิงเศรษฐกิจโดยพิจารณาถึงองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ (Economic Composition) ของประชากร เป็นแนวทางสำคัญที่ทำให้สามารถทราบถึงแบบแผนการทำงานของประชากรในประเทศ สัดส่วนของประชากรที่ทำงานและไม่ได้ทำงานองค์ประกอบของกำลังแรงงาน และการกระจายตัวของกำลังแรงงานในค่านอาชีพหรืออุตสาหกรรมแบบต่าง ๆ รวมทั้งระดับรายได้ของประชากรในประเทศได้คือ องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจจำแนกออกได้เป็นองค์ประกอบทางด้านกำลังแรงงาน (Labor Force) อาชีพ (Occupation) อุตสาหกรรม (Industry) และรายได้ (Income) ของประชากร

องค์ประกอบทางด้านอาชีพ (Occupational Composition)

ในการศึกษาตามหัวข้อวิทยานิพนธ์จะพิจารณาถึงปัจจัยทางค่านเศรษฐกิจในเรื่องเกี่ยวกับองค์ประกอบทางด้านอาชีพของประชากรเป็นสำคัญ ความหมายเบื้องต้นนั้น อาชีพหมายถึงกิจกรรมที่บุคคลประกอบเพื่อเลี้ยงชีพของตนและครอบครัว นับได้ว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมของบุคคล องค์ประกอบทางด้านอาชีพของประเทศต่าง ๆ มีคุณลักษณะที่แตกต่างกันอยู่ ๒ ประการ คือ

๑. ในประเทศอุตสาหกรรมอย่างน้อยที่สุด ๓๕% หรือกว่าของกำลังแรงงาน ประกอบอาชีพในค่านการผลิต เกี่ยวกับงานช่างหรืออุตสาหกรรมอื่นที่ไม่ใช่งานเกษตรกรรม ในขณะที่ประเทศที่ด้อยพัฒนา กว่า ๕๐% ของกำลังแรงงานประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม

๒. ในประเทศอุตสาหกรรมอัตราส่วนร้อยละของกำลังแรงงานส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพในค่านวิชาชีพอิสระ งานเทคนิค งานจัดการและบริหาร รวมทั้งงานเสมียนพนักงานด้วย มีจำนวนไม่

^{๗๒} นิพนธ์ เทพวัลย์ เรื่องเดียวกัน หน้า ๒๗

^{๗๓}

Ibid.

^{๗๔}

Bogue, Donald J. op. cit., p. 256

ต่ำกว่า ๑๕% ของแรงงานทั้งหมด สำหรับประเทศที่กำลังพัฒนา แรงงานคานนมเพียงส่วนน้อย
 องค์ประกอบทางคานอาชีพของประชากรไทยในชนบทและเขตเมืองแตกต่างกันมากใน
 เรื่องสัดส่วนของผู้ประกอบเกษตรกรรมและอาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องกับงานเกษตรกรรม ซึ่งมีถึงสี่ในห้า
 ส่วนของแรงงานทั้งหมดในชนบท อาชีพส่วนใหญ่ของแรงงานในเขตเมืองได้แก่ การค้าขาย การ
 ขนส่งและคมนาคม งานช่างและการดำเนินการผลิต และการให้บริการ เป็นต้น เพราะฉะนั้น
 การศึกษาเปรียบเทียบประชากรในเขตเมืองและชนบทที่มตอการเปิดรับสื่อมวลชนและความสัมพันธ์
 ระหว่างบุคคลโดยพิจารณาถึงองค์ประกอบทางคานอาชีพว่า จะมีความสัมพันธ์หรือความแตกต่างกัน
 อย่างไม่หรือไม ย่อมจะช่วยให้ไขข้อมูลเกี่ยวกับประชากรเพิ่มขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Relationship)

ในการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลในเรื่องอาชีพกับความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของประชากร
 ในเขตเมืองและชนบท (ตารางที่ ๑๖) ปรากฏว่า อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนที่เดินทางไป
 ต่างถิ่นจำแนกตามความถี่เดินทางและประเภทอาชีพนั้น ในชนบทผู้เคยเดินทางไปต่างถิ่นมากที่สุด
 ได้แก่อุปการคานอาชีพประกอบการค้าขายหรือให้บริการ มีจำนวนร้อยละ ๓๓.๕ ซึ่งเป็นอัตราสูงสุด รอง
 ลงมาได้แก่อุปการคานประกอบวิชาชีพ ช่างเทคนิค-ฝีมือและการผลิต มีจำนวนร้อยละ ๓๑.๖ ผู้ประกอบ
 เกษตรกรรมและเหมืองแร่ร้อยละ ๒๐.๓ ผู้ว่างงานและกำลังหางานทำร้อยละ ๕๘.๒ กลุ่มอื่น ๆ
 ซึ่งหมายรวม ข้าราชการ ทหาร นักเรียนนักศึกษา แขนาน ผู้ดูแลงานที่ไม่ได้รับค่าจ้าง ภิกษุ ฯลฯ
 มีร้อยละ ๕๘.๘ และกลุ่มผู้บริหารงาน จัดการและเสมียนพนักงาน มีการเดินทางไปต่างถิ่นน้อยที่
 สุด คือร้อยละ ๒๕.๑ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๖ อัตราส่วนร้อยละหัวหน้าครัวเรือนที่เดินทางไปต่างถิ่น
จำแนกตามความถี่ที่เดินทางและประเภทอาชีพ

	เขตชนบท	เขตเมืองต่างจังหวัด	พระนคร-ธนบุรี
ผู้ประกอบการวิชาชีพ ช่างเทคนิค-ฝีมือ และการผลิต			
ความถี่การเดินทางไปต่างถิ่น			
เคย	๓๑.๖ (๑๙)	๕๐.๙ (๘๓)	๒๙.๑ (๓๓)
ไม่เคย	๕.๐ (๑)	๔๘.๕ (๗๙)	๗๐.๕ (๑๓๗)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๒๔.๔ (๓)	๐.๖ (๑)	๐.๔ (๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๑๖๓)	๑๐๐.๐ (๒๕๑)
ผู้บริหารงาน จัดการและเสมียนพนักงาน			
ความถี่การเดินทางไปต่างถิ่น			
เคย	๒๕.๐ (๑)	๕๖.๘ (๒๑)	๓๖.๔ (๓๒)
ไม่เคย	๒๕.๐ (๑)	๔๓.๒ (๑๖)	๖๒.๕ (๕๕)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๕๐.๐ (๒)	๐.๐ (๐)	๑.๑ (๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๓๗)	๑๐๐.๐ (๘๘)
ผู้ประกอบการค้าขายและให้บริการ			
ความถี่การเดินทางไปต่างถิ่น			
เคย	๓๓.๙ (๕๔)	๓๖.๒ (๑๑๙)	๓๐.๕ (๑๑๓)
ไม่เคย	๓.๐ (๘)	๖๓.๕ (๒๐๙)	๖๘.๖ (๒๕๔)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๑๙.๐ (๑๓)	๐.๓ (๑)	๐.๘ (๓)
รวม	๑๐๐.๐ (๓๕)	๑๐๐.๐ (๓๒๙)	๑๐๐.๐ (๓๗๐)
ผู้ประกอบการเกษตรกรรมและเหมืองแร่			
ความถี่การเดินทางไปต่างถิ่น			
เคย	๖๐.๓ (๕๘๔)	๒๖.๘ (๑๑)	๑๘.๒ (๖)
ไม่เคย	๑๖.๓ (๒๓๗)	๗๓.๒ (๓๐)	๘๑.๘ (๒๗)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๒๒.๖ (๑๕๙)	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๐๖๑)	๑๐๐.๐ (๔๑)	๑๐๐.๐ (๓๓)
ผู้ว่างงานและกำลังหางานทำ			
ความถี่การเดินทางไปต่างถิ่น			
เคย	๕๘.๒ (๓)	๘๒.๑ (๘)	๒๕.๐ (๘)
ไม่เคย	๒๐.๒ (๒)	๕๓.๙ (๑๑)	๗๕.๐ (๒๔)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๒๑.๖ (๒)	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๑๙)	๑๐๐.๐ (๓๒)

ตารางที่ ๑๖ (ต่อ)

	เขตชนบท	เขตเมืองต่างจังหวัด	พระนคร-ธนบุรี
อื่น ๆ			
ความถี่การ เดินทางไปต่างถิ่น			
เคย	๕๔.๘ (๑๑๔)	๑๔.๓ (๒)	๓๔.๘ (๘)
ไม่เคย	๒๐.๕ (๓๓)	๗๑.๕ (๑๐)	๖๕.๒ (๑๕)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๒๕.๓ (๕๓)	๑๔.๓ (๒)	๐.๐ (๐)
รวม	๑๐๐.๐ (๒๐๐)	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๒๓)

• หมายถึง ข้าราชการ ทหาร นักเรียนนักศึกษา แมฆาน ผู้ดูแลงานที่ไม่ได้รับค่าจ้าง ฤกษ์ ฯลฯ

ในเขตเมืองต่างจังหวัด ปรากฏว่า ผู้ที่เคยเดินทางไปต่างถิ่น กลุ่มผู้บริหารงาน จัดการ และเสมียนพนักงานมีจำนวนสูงสุด คือร้อยละ ๕๖.๘ รองลงไปได้แก่กลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพอิสระ ร้อยละ ๕๐.๕ กลุ่มอื่น ๆ จำนวนผู้เดินทางไปต่างถิ่นน้อยที่สุดเพียงร้อยละ ๑๔.๓ สำหรับในเขต พระนคร-ธนบุรี กลุ่มผู้บริหารงานเป็นกลุ่มที่มีจำนวนผู้เดินทางไปต่างถิ่นมากที่สุด คือร้อยละ ๓๖.๔ รองลงไปได้แก่กลุ่มอื่น ๆ ร้อยละ ๓๔.๘ กลุ่มประกอบเกษตรกรรมมีจำนวนผู้เดินทางไปต่างถิ่น น้อยที่สุดคือร้อยละ ๑๕.๒ เท่านั้น

แบบแผนการเดินทางไปต่างถิ่นเมื่อพิจารณาถึงลักษณะอาชีพของ ประชากรแล้ว กล่าวได้ว่า ประชากรส่วนใหญ่เกือบทุกอาชีพในเขตชนบท มีการเคลื่อนไหวในการเดินทางไปต่างถิ่นมากกว่า ประชากรในเขตเมือง ยกเว้นอาชีพผู้บริหารงานซึ่งในเขตเมืองมีการเคลื่อนไหวมากกว่าชนบท ในทางตรงกันข้ามปรากฏว่า ผู้ที่ไม่เคยเดินทางไปต่างถิ่นในเขตเมือง คือ พระนคร-ธนบุรีและเขต เมืองต่างจังหวัด มีจำนวนร้อยละสูงกว่าเขตชนบททุกกลุ่มอาชีพ โดยกลุ่มผู้ประกอบการที่ไม่เคยเดินทางไปต่างถิ่นในพระนคร-ธนบุรีมีจำนวนสูงสุดคือร้อยละ ๘๐.๘ และร้อยละ ๗๓.๒ ใน เขตเมืองต่างจังหวัด ขอนทนาสังเกตก็คือ กลุ่มผู้ตอบว่าไม่ทราบไม่ตอบในเขตชนบทมีจำนวนร้อยละ ค่อนข้างสูงในทุกกลุ่มอาชีพ ทำให้เข้าใจได้ว่า เนื่องจากการจัดกลุ่มประเภทอาชีพของ ประชากร มีความยุ่งยากซับซ้อนและจำนวนประเภทอาชีพที่มีอยู่มากมาย จึงอาจทำให้ผู้ตอบคำถามเข้าใจผิด

หรือเข้าใจคำถามคลาดเคลื่อนก็ได้ อัตราส่วนผู้ตอบไม่ทราบไม่ตอบจึงสูง นอกจากนั้นการศึกษาไม่พบว่า ปัจจัยทางด้านอาชีพกับการเดินทางไปทางดินของประชากรมีความสัมพันธ์กันแต่อย่างใด แม้ว่าในบางกลุ่มอาชีพ เช่น ผู้ประกอบการค้าขายในเขตชนบทและผู้บริหารงานในเขตเมือง น่าจะมีความสัมพันธ์กันอยู่บ้างก็ตาม

การเปิดรับสื่อมวลชน (Exposure to Mass Media)

การศึกษาองค์ประกอบทางด้านอาชีพกับการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทหนังสือพิมพ์ของประชากรในเขตเมืองและชนบท (ตารางที่ ๑๓) ปรากฏว่า อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนที่อ่านหนังสือพิมพ์จำแนกตามความถี่อ่านและประเภทอาชีพนั้น กลุ่มผู้บริหารงานมีจำนวนผู้อ่านสูงสุดทั้งเขตเมืองและชนบท คือ เขตชนบทร้อยละ ๕๐.๐ เขตเมืองทางจังหวัดร้อยละ ๓๓.๒ และเขตพระนคร-ธนบุรีร้อยละ ๒๔.๘ ตามลำดับ กลุ่มผู้ประกอบการเกษตกรมีจำนวนผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทุกวันนี้ น้อยที่สุดทั้งเขตเมืองและชนบท คือ ในชนบทมีเพียงร้อยละ ๐.๕ เขตเมืองทางจังหวัดร้อยละ ๔.๕ และพระนคร-ธนบุรีร้อยละ ๒.๑ ตามลำดับ ในทางตรงกันข้าม กลุ่มผู้ประกอบการมีจำนวนผู้ไม่เคยอ่านหนังสือพิมพ์หรืออ่านไม่ออกมากที่สุด และกลุ่มผู้บริหารงานมีจำนวนผู้ไม่เคยอ่านและอ่านไม่ออกน้อยที่สุด

จำนวนผู้อ่านหนังสือพิมพ์ทั้งหมดซึ่งได้แก่ผู้หนาน ๆ อ่านครั้งจนถึงอ่านทุกวัน ปรากฏว่า ผู้ประกอบอาชีพทุกกลุ่มในเขตเมืองมีมากกว่าเขตชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขตพระนคร-ธนบุรีมีจำนวนผู้อ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุด เว้นแต่กลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพอิสระในเขตชนบทมีจำนวนมากกว่าในเขตเมืองเล็กน้อย สิ่งที่น่าสนใจก็คือ กลุ่มอาชีพที่กล่าวได้ว่ามีสถานภาพทางเศรษฐกิจดีกว่า เช่น กลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพอิสระ ผู้บริหารงานและผู้ประกอบการค้าขายเป็นต้น มักจะมีการอ่านหนังสือพิมพ์มากกว่ากลุ่มอาชีพที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจด้อยกว่า เช่น กลุ่มผู้ประกอบการหรือกลุ่มผู้ว่างงาน ยกเว้นกลุ่มอื่น ๆ ในพระนคร-ธนบุรีที่มีจำนวนผู้อ่านหนังสือพิมพ์ค่อนข้างสูงถึงร้อยละ ๕๒.๕ เพราะเป็นกลุ่มข้าราชการทหาร นักเรียนนักศึกษา แม่บ้าน ฯลฯ ซึ่งจากการศึกษาของ Mosel พบว่า กลุ่มตำรวจ-ทหาร มีการเปิดรับสื่อประเภทสิ่งพิมพ์โดยมีการอ่านหนังสือพิมพ์

ตารางที่ ๑๗

อัตราส่วนรายหัวหน้าครัวเรือนที่อ่านหนังสือพิมพ์
จำแนกตามความถี่ที่อ่านและประเภทอาชีพ

	เขตชนบท	เขตเมืองต่างจังหวัด	พระนคร-ธนบุรี
ผู้ประกอบการวิชาชีพ ข่างเทคนิค-ฝีมือ และการผลิต			
ความถี่ที่อ่านหนังสือพิมพ์			
อ่านทุกวัน	๑๘.๕ (๕)	๒๑.๕ (๓๕)	๓๓.๓ (๘๕)
เกือบทุกวัน	๒๕.๖ (๘)	๑๓.๕ (๒๒)	๑๐.๓ (๒๖)
นาน ๆ อ่านครั้ง	๒๒.๒ (๖)	๓๐.๑ (๕๙)	๒๔.๒ (๖๑)
ไม่เคยอ่าน/อ่านไม่ออก	๓.๓ (๑)	๓๕.๐ (๕๗)	๓๑.๕ (๗๙)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๒๕.๕ (๗)	๐.๐ (๐)	๐.๕ (๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๒๗๓)	๑๐๐.๐ (๓๖๓)	๑๐๐.๐ (๒๕๒)
ผู้บริหารงานจัดการและเสมียนพนักงาน			
ความถี่ที่อ่านหนังสือพิมพ์			
อ่านทุกวัน	๕๐.๐ (๒)	๕๓.๒ (๑๖)	๖๕.๘ (๕๓)
เกือบทุกวัน	๐.๐ (๐)	๑๘.๕ (๗)	๑๐.๒ (๕)
นาน ๆ อ่านครั้ง	๐.๐ (๐)	๑๐.๘ (๕)	๘.๐ (๓)
ไม่เคยอ่าน/อ่านไม่ออก	๐.๐ (๐)	๒๓.๐ (๑๐)	๑๕.๘ (๑๓)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๕๐.๐ (๒)	๐.๐ (๐)	๒.๓ (๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๘๘)
ผู้ประกอบการค้าขายและให้บริการ			
ความถี่ที่อ่านหนังสือพิมพ์			
อ่านทุกวัน	๑๕.๓ (๑๑)	๒๓.๑ (๘๕)	๓๕.๒ (๑๕๕)
เกือบทุกวัน	๑๐.๓ (๘)	๘.๘ (๒๘)	๑๐.๕ (๔๕)
นาน ๆ อ่านครั้ง	๒๕.๐ (๒๑)	๒๒.๘ (๗๕)	๒๑.๖ (๘๐)
ไม่เคยอ่าน/อ่านไม่ออก	๒๕.๓ (๒๒)	๔๑.๐ (๑๓๕)	๒๕.๕ (๘๕)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๑๓.๓ (๑๓)	๐.๓ (๑)	๑.๕ (๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๗๕)	๑๐๐.๐ (๓๒๕)	๑๐๐.๐ (๓๗๐)
ผู้ประกอบการกรรมกรและเหมืองแร่			
ความถี่ที่อ่านหนังสือพิมพ์			
อ่านทุกวัน	๐.๕ (๕)	๕.๕ (๒)	๖.๑ (๒)
เกือบทุกวัน	๕.๓ (๕๕)	๕.๕ (๒)	๕.๑ (๓)
นาน ๆ อ่านครั้ง	๓๒.๕ (๓๓๖)	๓๑.๓ (๑๓)	๒๕.๒ (๘)
ไม่เคยอ่าน/อ่านไม่ออก	๕๖.๕ (๕๓๕)	๕๘.๕ (๒๕)	๖๐.๖ (๒๐)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๑๕.๕ (๑๕๕)	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๐๖๑)	๑๐๐.๐ (๕๑)	๑๐๐.๐ (๓๓)

ตารางที่ ๑๗ (ต่อ)

	เขตชนบท	เขตเมืองต่างจังหวัด	พระนคร-ธนบุรี
๒			
ผู้วางแผนและกำลังทำงานทำ			
ความถี่ที่อ่านหนังสือพิมพ์			
ทุกวัน	๕.๑ (๑)	๕.๓ (๑)	๒๕.๑ (๙)
เกือบทุกวัน	๐.๐ (๐)	๑๐.๕ (๒)	๒๑.๙ (๗)
นาน ๆ อ่านครั้ง	๓๖.๕ (๔)	๒๖.๓ (๕)	๙.๕ (๓)
ไม่เคยอ่าน/อ่านไม่ออก	๓๖.๕ (๔)	๕๗.๙ (๑๑)	๕๐.๖ (๑๓)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๑๘.๒ (๒)	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๑๙)	๑๐๐.๐ (๓๒)
๓			
อื่น ๆ			
ความถี่ที่อ่านหนังสือพิมพ์			
ทุกวัน	๑๒.๕ (๒๕)	๒๕.๖ (๔)	๕๗.๘ (๑๑)
เกือบทุกวัน	๘.๐ (๑๖)	๐.๐ (๐)	๒๑.๗ (๕)
นาน ๆ อ่านครั้ง	๒๑.๕ (๔๓)	๑๕.๓ (๒)	๑๓.๐ (๓)
ไม่เคยอ่าน/อ่านไม่ออก	๓๒.๕ (๖๕)	๕๗.๑ (๘)	๑๗.๕ (๔)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๒๕.๕ (๕๑)	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)
รวม	๑๐๐.๐ (๒๐๐)	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๒๓)

๓๖
รายวันมากที่สุด เช่นเดียวกัน

การเปิดรับสื่อประเภทหนังสือหรือนิตยสารกับปัจจัยทางค่านิยม (ตารางที่ ๑๘) ปรากฏว่าอัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนที่อ่านหนังสือหรือนิตยสารจำแนกตามความถี่ที่อ่านและอาชีพนั้น จำนวนผู้อ่านมีลักษณะแบบแผนคล้ายกับสื่อประเภทหนังสือพิมพ์ นั่นคือ ในชนบทกลุ่มอาชีพที่มีจำนวนผู้อ่านหนังสือเป็นประจำมากที่สุดได้แก่กลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพมีจำนวนร้อยละ ๒๕.๙ และกลุ่มประกอบเกษตรกรรมมีจำนวนผู้อ่านน้อยที่สุดเพียงร้อยละ ๑.๕ ในเขตเมืองต่างจังหวัดกลุ่มผู้บริหารงานอ่านเป็นประจำมากที่สุดคือร้อยละ ๓๖.๗ และกลุ่มผู้วางแผนมีจำนวนผู้อ่านน้อยที่สุดเพียงร้อยละ ๖.๑ สำหรับเขตพระนคร-ธนบุรี กลุ่มผู้บริหารงานมีจำนวนผู้อ่านมากที่สุดร้อยละ ๓๐.๖ และกลุ่มประกอบ

ตารางที่ ๑๘ อัตราส่วนรอยหัวหนาคร่าว เรือนทอานหนังสือหรือนิตยสาร
จำแนกตามความถี่ทอานและประเภทอาชีพ

	เขตชนบท	เขตเมืองทางจังหวัด	พระนคร-ธนบุรี
ผู้ประกอบวิชาชีพ ช่างเทคนิค-ฝีมือ และการผลิต			
ความถี่ทอานหนังสือหรือนิตยสาร			
อานเป็นประจำ	๒๕.๘ (๓)	๒๓.๘ (๕๑)	๑๖.๒ (๕๕)
นาน ๆ อานครั้ง	๑๘.๘ (๔)	๓.๘ (๑๓)	๘.๓ (๒๘)
ไม่เคยอาน/อานไม่ออก	๓๓.๓ (๘)	๕๒.๒ (๘๒)	๘๘.๘ (๑๖๘)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๒๕.๘ (๓)	๒๖.๖ (๕๘)	๒๓.๑ (๘๒)
รวม	๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๒๑๘)	๑๐๐.๐ (๓๓๘)
ผู้บริหารงาน จัดการและเสมียนพนักงาน			
ความถี่ทอานหนังสือหรือนิตยสาร			
อานเป็นประจำ	๒๕.๐ (๑)	๓๖.๓ (๑๘)	๓๐.๖ (๓๓)
นาน ๆ อานครั้ง	๐.๐ (๐)	๒๐.๘ (๑๐)	๑๓.๘ (๑๕)
ไม่เคยอาน/อานไม่ออก	๒๕.๐ (๑)	๑๘.๘ (๘)	๓๖.๑ (๓๙)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๕๐.๐ (๒)	๒๕.๘ (๑๒)	๑๙.๘ (๒๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๔๘)	๑๐๐.๐ (๑๐๘)
ผู้ประกอบการค้าขายและให้บริการ			
ความถี่ทอานหนังสือหรือนิตยสาร			
อานเป็นประจำ	๖.๓ (๕)	๑๑.๐ (๕๒)	๑๐.๐ (๕๑)
นาน ๆ อานครั้ง	๑๐.๓ (๘)	๘.๓ (๔๑)	๑๐.๐ (๕๑)
ไม่เคยอาน/อานไม่ออก	๖๘.๐ (๘๘)	๘๘.๖ (๒๓๐)	๘๘.๘ (๒๕๑)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๑๘.๓ (๑๘)	๓๑.๓ (๑๕๐)	๓๐.๘ (๑๕๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๓๕)	๑๐๐.๐ (๔๓๓)	๑๐๐.๐ (๕๐๘)
ผู้ประกอบเกษตรกรรมและเหมืองแร่			
ความถี่ทอานหนังสือหรือนิตยสาร			
อานเป็นประจำ	๑.๕ (๑๕)	๑๓.๖ (๘)	๖.๕ (๓)
นาน ๆ อานครั้ง	๘.๒ (๘๘)	๖.๘ (๘)	๖.๕ (๓)
ไม่เคยอาน/อานไม่ออก	๓๑.๘ (๓๒๙)	๘๓.๕ (๒๘)	๕๘.๓ (๒๕)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๑๘.๕ (๑๙๓)	๓๒.๒ (๑๙)	๓๒.๖ (๑๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๐๒๑)	๑๐๐.๐ (๕๕)	๑๐๐.๐ (๘๖)

ตารางที่ ๑๘ (ต่อ)

	เขตชนบท	เขตเมืองต่างจังหวัด	พระนคร-ธนบุรี
๒.1			
ผู้วางแผนและกำลังทางานทำ			
ความถี่ของหนังสือหรือนิตยสาร			
อ่านเป็นประจำ	๕.๑ (๑)	๖.๑ (๓)	๕.๖ (๘)
นาน ๆ อ่านครั้ง	๕.๑ (๑)	๔.๑ (๒)	๓.๖ (๓)
ไม่เคยอ่าน/อ่านไม่ออก	๕๕.๕ (๖)	๒๘.๖ (๑๔)	๒๕.๓ (๒๑)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๒๗.๓ (๓)	๖๑.๒ (๓๐)	๖๑.๕ (๕๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๔๕)	๑๐๐.๐ (๘๓)
๒.๒			
อื่น ๆ			
ความถี่ของหนังสือหรือนิตยสาร			
อ่านเป็นประจำ	๘.๕ (๑๓)	๑๓.๕ (๔)	๑๓.๕ (๕)
นาน ๆ อ่านครั้ง	๘.๐ (๑๖)	๐.๐ (๐)	๑๑.๐ (๔)
ไม่เคยอ่าน/อ่านไม่ออก	๕๕.๕ (๑๑๑)	๓๕.๑ (๕)	๓๖.๑ (๑๓)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๒๘.๐ (๕๖)	๕๓.๕ (๑๐)	๓๘.๕ (๑๔)
รวม	๑๐๐.๐ (๒๐๐)	๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๓๖)

เกษตรกรมีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ ๖.๕ ตามลำดับ

โดยทั่วไปกลุ่มอาชีพที่มีจำนวนผู้อ่านหนังสือหรือนิตยสารในเขตเมืองจะมีจำนวนผู้อ่านสูงกว่าเขตชนบททุกกลุ่มอาชีพ ยกเว้นกลุ่มผู้วางแผนและผู้ประกอบวิชาชีพในเขตชนบทกลับมีจำนวนผู้อ่านมากกว่าในเขตเมือง ข้อที่น่าสังเกตก็คือ กลุ่มอาชีพที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสูงจะมีจำนวนผู้อ่านมากกว่ากลุ่มอาชีพที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจด้อยกว่า เช่นเดียวกับแบบแผนการเปิดรับสื่อประเภทหนังสือพิมพ์

การศึกษาเปรียบเทียบประชากรในเขตเมืองและชนบทที่หมดโอกาสเปิดรับสื่อประเภทวิทยุ (ตารางที่ ๑๙) ปรากฏว่า อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนที่ฟังวิทยุจำแนกตามความถี่ฟังและประเภทอาชีพนั้น ในชนบทกลุ่มผู้ประกอบการค้าขายและให้บริการมีจำนวนผู้ฟังวิทยุทุกวันมากที่สุดคือร้อยละ ๔๕.๓ และกลุ่มผู้บริหารงานมีจำนวนผู้ฟังวิทยุน้อยที่สุดคือร้อยละ ๒๕.๐ ในเขตเมืองต่างจังหวัดกลุ่มอาชีพที่ฟังวิทยุมากที่สุดได้แก่ผู้บริหารงานมีจำนวนร้อยละ ๖๔.๕ และผู้วางแผนจำนวน

ตารางที่ ๑๔ อัตราส่วนร้อยละหัวหน้าครัวเรือนที่ฟังวิทยุ
จำแนกตามความถี่ฟังและประเภทอาชีพ

	เขตชนบท	เขตเมืองต่างจังหวัด	พระนคร-ธนบุรี
ผู้ประกอบการวิชาชีพ ช่างเทคนิค-ฝีมือ และการผลิต			
ความถี่ฟังวิทยุ			
ฟังทุกวัน	๔๐.๓ (๑๑)	๒๓.๐ (๑๐๒)	๕๐.๐ (๑๒๖)
ฟังบ่อยครั้งต่ออาทิตย์	๕๒.๒ (๖)	๑๕.๕ (๒๕)	๑๐.๓ (๒๓)
นาน ๆ ฟังครั้ง	๓.๓ (๑)	๑๕.๘ (๒๕)	๒๖.๖ (๖๓)
ไม่เคยฟัง / ไม่มเครื่องรับ	๓.๕ (๒)	๖.๘ (๑๑)	๑๒.๓ (๓๑)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๒๕.๕ (๓)	๐.๐ (๐)	๐.๕ (๑)
รวม	๑๐๐.๐ (๒๓)	๑๐๐.๐ (๑๒๖)	๑๐๐.๐ (๒๕๖)
ผู้บริหารงาน จัดการและเสมียนพนักงาน			
ความถี่ฟังวิทยุ			
ฟังทุกวัน	๒๕.๐ (๑)	๒๕.๕ (๒๕)	๕๕.๕ (๕๐)
ฟังบ่อยครั้งต่ออาทิตย์	๐.๐ (๐)	๑๓.๕ (๕)	๑๑.๕ (๑๐)
นาน ๆ ฟังครั้ง	๒๕.๐ (๑)	๑๕.๕ (๓)	๓๑.๕ (๒๘)
ไม่เคยฟัง / ไม่มเครื่องรับ	๐.๐ (๐)	๒.๓ (๑)	๑๑.๕ (๑๐)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๕๐.๐ (๒)	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)
รวม	๑๐๐.๐ (๕)	๑๐๐.๐ (๓๓)	๑๐๐.๐ (๘๘)
ผู้ประกอบการค้าขายและให้บริการ			
ความถี่ฟังวิทยุ			
ฟังทุกวัน	๕๕.๓ (๓๗)	๕๓.๓ (๑๕๖)	๕๑.๒ (๑๕๖)
ฟังบ่อยครั้งต่ออาทิตย์	๘.๐ (๖)	๑๐.๕ (๓๕)	๑๒.๒ (๕๕)
นาน ๆ ฟังครั้ง	๑๘.๓ (๑๔)	๒๕.๑ (๘๒)	๒๘.๒ (๑๐๕)
ไม่เคยฟัง / ไม่มเครื่องรับ	๖.๓ (๕)	๑๖.๒ (๕๓)	๑๓.๓ (๖๕)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๑๓.๓ (๑๓)	๐.๖ (๒)	๑.๑ (๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๓๕)	๑๐๐.๐ (๓๓๓)	๑๐๐.๐ (๓๖๕)
ผู้ประกอบการกรรมกรและเหมืองแร่			
ความถี่ฟังวิทยุ			
ฟังทุกวัน	๕๖.๓ (๕๓๓)	๕๓.๕ (๑๘)	๕๓.๖ (๑๕)
ฟังบ่อยครั้งต่ออาทิตย์	๕.๕ (๕๓)	๑๕.๕ (๕)	๓.๐ (๑)
นาน ๆ ฟังครั้ง	๒๐.๓ (๒๑๑)	๒๕.๕ (๑๐)	๒๓.๓ (๕)
ไม่เคยฟัง / ไม่มเครื่องรับ	๓.๕ (๘๑)	๑๒.๒ (๕)	๑๒.๑ (๕)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๑๕.๒ (๑๕๕)	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๐๒๑)	๑๐๐.๐ (๕๑)	๑๐๐.๐ (๓๓)

ตารางที่ ๑๕ (ต่อ)

	เขตชนบท	เขตเมืองต่างจังหวัด	พระนคร-ธนบุรี
ผู้ ผู้วางแผนและกำลังทางานทำ			
ความถี่ฟังวิทยุ			
ฟังทุกวัน	๔๕.๕ (๕)	๓๑.๖ (๖)	๕๐.๐ (๑๖)
ฟังบ่อยครั้งตลอดอาทิตย์	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)	๓.๑ (๑)
นาน ๆ ฟังครั้ง	๒๗.๓ (๓)	๑๐.๕ (๒)	๒๑.๕ (๗)
ไม่เคยฟัง/ไม่มเครื่องรับ	๕.๑ (๑)	๕๗.๕ (๑๑)	๒๕.๐ (๘)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๑๘.๒ (๒)	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๓๒)
อื่น ๆ			
ความถี่ฟังวิทยุ			
ฟังทุกวัน	๔๕.๕ (๕๑)	๒๔.๓ (๕)	๓๘.๓ (๑๘)
ฟังบ่อยครั้งตลอดอาทิตย์	๗.๐ (๑๕)	๑๔.๓ (๒)	๔.๓ (๑)
นาน ๆ ฟังครั้ง	๑๒.๕ (๒๕)	๗.๑ (๑)	๑๓.๐ (๓)
ไม่เคยฟัง/ไม่มเครื่องรับ	๘.๕ (๑๗)	๑๔.๓ (๒)	๔.๓ (๑)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๒๖.๕ (๕๓)	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)
รวม	๑๐๐.๐ (๒๐๐)	๑๐๐.๐ (๑๕)	๑๐๐.๐ (๒๓)

ฟังวิทยุทุกวันน้อยที่สุดร้อยละ ๓๑.๖ ในเขตพระนคร-ธนบุรี จำนวนผู้ฟังวิทยุมากที่สุดได้แก่กลุ่มอื่น ๆ มีจำนวนร้อยละ ๓๘.๓ ส่วนกลุ่มผู้ประกอบการค้าขายกลับมีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ ๔.๐.๒ เท่านั้น

โดยทั่วไปเกือบทุกกลุ่มอาชีพในเขตเมืองมีจำนวนผู้เปิดรับสื่อวิทยุมากกว่าเขตชนบท ยกเว้นในเขตเมืองต่างจังหวัดที่กลุ่มผู้ประกอบการค้าขายและผู้วางแผนมีจำนวนผู้ฟังวิทยุน้อยกว่าเขตชนบท

ที่น่าสนใจก็คือ วิทยุเป็นสื่อมวลชนประเภทเดียวที่กลุ่มอาชีพที่พบสถานภาพทางเศรษฐกิจดีกว่ามีการเปิดรับมากกว่ากลุ่มอาชีพที่พบสถานภาพทางเศรษฐกิจต่ำกว่า เช่น ในเขตชนบท กลุ่มผู้ประกอบการเกษตรกรรมมีจำนวนผู้ฟังวิทยุสูงสุด คือ ร้อยละ ๓๖.๕ มากกว่ากลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพอิสระ ผู้บริหารงานและผู้ประกอบการค้าขาย ในเขตเมืองก็เช่นเดียวกัน กลุ่มผู้ประกอบการเกษตรกรรมมีจำนวนผู้ฟังวิทยุสูงกว่ากลุ่มผู้ประกอบการค้าขาย ทั้งนี้อาจแสดงให้เห็นว่า วิทยุเป็นสื่อที่มความแพร่หลาย (Availability) มากที่สุดในบรรดาสื่อมวลชนทุกประเภท เพราะปัจจุบันเครื่องรับวิทยุมีราคาถูก

พอที่แต่ละคน อาจจะใช้หาไว้ใช้ แม้ในท้องที่ทางไกลที่ไม่มีไฟฟ้ใช้ วิทยุทรานซิสเตอร์ก็มีบทบาทอยู่มากทีเดียว

จากการศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบทางค่านอาชีพกับการ เปิดรับสื่อมวลชนประเภท โทรทัศน์ (ตารางที่ ๒๐) ปรากฏว่า อัตราส่วนร้อยละของหัวหน้าครัวเรือนที่ดูโทรทัศน์ จำแนกตาม ความถี่ดูและประเภทอาชีพนั้น ในเขตพระนคร-ธนบุรี กลุ่มอื่น ๆ ซึ่งได้แก่กลุ่มข้าราชการ ทหาร าวลา มีจำนวนดูโทรทัศน์ทุกวันมากที่สุด คือร้อยละ ๘๓.๕ ผู้ประกอบเกษตรกรรมมีจำนวนดูน้อยที่ สุด คือร้อยละ ๒๓.๕ ในเขตเมืองต่างจังหวัดและเขตชนบทปรากฏว่าจำนวนดูโทรทัศน์ทุกวันนี้มีน้อย มากเฉลี่ยทุกกลุ่มอาชีพมีเพียงร้อยละ ๑๓ และ ๓ ตามลำดับเท่านั้น

สำหรับจำนวนดูโทรทัศน์ทั้งหมดคือ ผู้ที่นาน ๆ ดูครั้งจนถึงดูทุกวันในแต่ละกลุ่มอาชีพแล้ว กลุ่มผู้บริหารงานมีจำนวนดูโทรทัศน์ทั้งหมดสูงที่สุด คือ ในเขตชนบทร้อยละ ๕๐.๐ เขตเมืองต่าง จังหวัดร้อยละ ๘๓.๗ และพระนคร-ธนบุรีร้อยละ ๘๖.๖ ตามลำดับ ผู้ประกอบเกษตรกรรมมีจำนวน ดูโทรทัศน์น้อยที่สุด คือ เขตชนบทร้อยละ ๒๕.๘ เขตเมืองต่างจังหวัดร้อยละ ๔๐.๘ และพระนคร- ธนบุรีร้อยละ ๗๓.๕

ข้อที่น่าสนใจก็คือ กลุ่มผู้ประกอบอาชีพที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสูงกว่า เช่น ผู้ประกอบ วิชาชีพ ผู้บริหารงาน และผู้ประกอบการค้าขาย มีจำนวนดูโทรทัศน์มากกว่ากลุ่มอาชีพที่มีสถานภาพ ทางเศรษฐกิจด้อยกว่า เช่น กลุ่มผู้ประกอบเกษตรกรรม ผู้ว่างงาน เป็นต้น ลักษณะแบบแผนในการ เปิดรับสื่อโทรทัศน์ดังกล่าวนี้ มีลักษณะคล้ายกับการ เปิดรับสื่อประเภทหนังสือพิมพ์ ทั้งนี้เนื่องจากเครื่องรับ มีราคาแพงอาจ ทำให้กลุ่มอาชีพที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจต่ำไม่อาจหาซื้อไว้ใช้ประการหนึ่ง และผู้ประกอบเกษตรกรรมส่วนใหญ่อยู่ในเขตชนบทซึ่งบางแห่งอาจจะไม่สามารถรับดาว ได้เป็น อุปสรรคอีกประการหนึ่ง

กล่าวโดยสรุป การศึกษาเปรียบเทียบประชากรในเขตเมืองและชนบทที่พบต่อการเปิดรับ สื่อประเภทโทรทัศน์เมื่อพิจารณาถึงองค์ประกอบทางค่านอาชีพ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ของประชากรในเขตเมืองและชนบท ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางค่านอาชีพ แต่กลุ่มอาชีพในชนบท ทุกกลุ่ม มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลมากกว่ากลุ่มอาชีพในเขตเมือง การเปิดรับสื่อประเภทสิ่งพิมพ์ นั้นประชากรส่วนใหญ่มีแบบแผนการเปิดรับสื่อคล้าย ๆ กัน เว้นแต่สื่อประเภทหนังสือพิมพ์ จำนวนดู อ่านในทุกกลุ่มอาชีพมีมากกว่าสื่อประเภทหนังสือหรือนิตยสาร และเมื่อนำองค์ประกอบทางค่านอาชีพ

ตารางที่ ๒๐

อัตราส่วนร้อยละหัวหน้าครัวเรือนที่คูโทรศัพท์
จำแนกตามความถี่และประเภทอาชีพ

	เขตชนบท	เขตเมืองต่างจังหวัด	พระนคร-ธนบุรี
ผู้ประกอบการวิชาชีพ ช่างเทคนิค-ฝีมือ และการผลิต			
ความถี่โทรศัพท์			
ทุกวัน	๐.๐ (๐)	๑๒.๓ (๒๐)	๒๒.๒ (๖๖)
เกือบทุกวัน	๓.๓ (๑)	๑๐.๔ (๑๗)	๑๖.๓ (๕๑)
นาน ๆ ครั้ง	๒๕.๖ (๘)	๔๒.๕ (๗๐)	๔๒.๕ (๑๐๗)
ไม่เคยคุยและไม่อาจรับสภาพ ได้ในเขตชนบท	๓๓.๐ (๑๐)	๓๓.๓ (๕๕)	๑๓.๕ (๓๕)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๒๕.๖ (๘)	๐.๖ (๑)	๑.๒ (๓)
รวม	๑๐๐.๐ (๒๙)	๑๐๐.๐ (๑๖๓)	๑๐๐.๐ (๒๕๒)
ผู้บริหารงาน จัดการและเสมียนพนักงาน			
ความถี่โทรศัพท์			
ทุกวัน	๐.๐ (๐)	๑๓.๕ (๕)	๓๔.๑ (๓๐)
เกือบทุกวัน	๒๕.๐ (๑)	๒๗.๐ (๑๐)	๒๑.๖ (๑๙)
นาน ๆ ครั้ง	๒๕.๐ (๑)	๔๓.๒ (๑๖)	๔๐.๕ (๓๖)
ไม่เคยคุยและไม่อาจรับสภาพ ได้ในเขตชนบท	๐.๐ (๐)	๑๖.๒ (๖)	๓.๔ (๓)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๕๐.๐ (๒)	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)
รวม	๑๐๐.๐ (๔)	๑๐๐.๐ (๓๗)	๑๐๐.๐ (๘๘)
ผู้ประกอบการค้าขายและให้บริการ			
ความถี่โทรศัพท์			
ทุกวัน	๕.๓ (๔)	๑๖.๓ (๕๕)	๒๔.๘ (๕๒)
เกือบทุกวัน	๕.๓ (๔)	๕.๔ (๓๑)	๑๖.๒ (๖๐)
นาน ๆ ครั้ง	๓๔.๓ (๒๖)	๔๒.๖ (๑๔๐)	๔๑.๒ (๑๕๓)
ไม่เคยคุยและไม่อาจรับสภาพ ได้ในเขตชนบท	๓๓.๓ (๒๘)	๓๐.๔ (๑๐๐)	๑๖.๔ (๖๑)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๑๓.๓ (๑๓)	๐.๕ (๓)	๑.๓ (๕)
รวม	๑๐๐.๐ (๗๕)	๑๐๐.๐ (๓๒๕)	๑๐๐.๐ (๓๗๑)
ผู้ประกอบการกรรมกรและเหมืองแร่			
ความถี่โทรศัพท์			
ทุกวัน	๐.๓ (๓)	๒.๔ (๑)	๒๓.๕ (๘)
เกือบทุกวัน	๒.๔ (๒๕)	๒.๔ (๑)	๑๑.๘ (๔)
นาน ๆ ครั้ง	๒๕.๓ (๒๕๘)	๓๖.๖ (๑๕)	๓๘.๒ (๑๓)
ไม่เคยคุยและไม่อาจรับสภาพ ได้ในเขตชนบท	๕๔.๘ (๕๖๐)	๕๘.๕ (๒๔)	๒๖.๕ (๘)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๑๖.๓ (๑๓๑)	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๐๒๑)	๑๐๐.๐ (๔๑)	๑๐๐.๐ (๓๔)

ตารางที่ ๒๐ (ต่อ)

	เขตชนบท	เขตเมืองทางจังหวัด	พระนคร-ธนบุรี
๒) ผู้วางแผนและกำลังทำงานทำ			
ความถี่โทรทัศน์			
ทุกวัน	๔.๑ (๑)	๑๕.๘ (๓)	๒๗.๓ (๔)
เกือบครึ่ง	๐.๐ (๐)	๕.๓ (๑)	๑๘.๒ (๒)
นาน ๆ ครั้ง	๒๗.๓ (๓)	๓๑.๖ (๖)	๓๖.๔ (๑๒)
ไม่เคยดูและไม่อาจรับสภาพ			
ได้ในเซต	๔๕.๕ (๕)	๔๗.๔ (๘)	๑๘.๒ (๒)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๑๘.๒ (๒)	๐.๐ (๐)	๐.๐ (๐)
รวม	๑๐๐.๐ (๑๑)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๓๓)
อื่น ๆ			
ความถี่โทรทัศน์			
ทุกวัน	๔.๕ (๔)	๑๔.๓ (๒)	๓๑.๕ (๑๐)
เกือบครึ่ง	๕.๐ (๑๐)	๗.๑ (๑)	๘.๗ (๒)
นาน ๆ ครั้ง	๓๓.๕ (๒๗)	๒๕.๖ (๔)	๒๖.๑ (๖)
ไม่เคยดูและไม่อาจรับสภาพ			
ได้ในเซต	๒๕.๕ (๕๗)	๔๒.๕ (๖)	๒๑.๗ (๕)
ไม่ทราบไม่ตอบ	๒๕.๕ (๕๗)	๗.๑ (๑)	๐.๐ (๐)
รวม	๑๐๐.๐ (๒๐๐)	๑๐๐.๐ (๑๔)	๑๐๐.๐ (๒๓)

ของประชากรเข้ามาพิจารณาประกอบก็ปรากฏว่า จำนวนผู้อ่านหนังสือพิมพ์ หนังสือหรือนิตยสาร และ จำนวนผู้ดูโทรทัศน์ ในกลุ่มอาชีพที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสูงกว่า จะมีการเปิดรับสื่อเหล่านั้นสูงกว่า กลุ่มอาชีพที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจต่อยกกว่า สำหรับสื่อมวลชนประเภทวิทยุปรากฏว่าเป็นไปในทางตรงข้าม คือ กลุ่มอาชีพที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจต่อยกกว่ากลับมีจำนวนผู้ที่เปิดรับสื่อวิทยุสูงกว่าผู้มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสูงกว่า นอกจากนี้จากการศึกษาพบว่า การเปิดรับสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบทางค่านิยมที่ต่างกัน